

Sygn. akt IV CSK 604/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa L. R.  
przeciwko C. R.  
o rozwiązanie umowy przekazania gospodarstwa rolnego,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 23 maja 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w S.  
z dnia 8 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu pierwszej instancji uwzględniającego powództwo L. R. przeciwko C. R. o rozwiązanie - w odniesieniu do udziału powódki wynoszącego 1/2 - umowy z 18 czerwca 1985 r. zawartej pomiędzy S. i L. małżonkami R., jako zbywcami a C. R., jako nabywcą, przenoszącej nieodpłatnie własność określonego gospodarstwa rolnego.

Sądy obu instancji stwierdziły, że pozwany swoim zachowaniem wobec matki wypełnił przesłanki z art. 89 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, uzasadniające rozwiązanie umowy przenoszącej własność gospodarstwa rolnego. Uznały, że dla uwzględnienia powództwa na tej podstawie nie ma znaczenia okoliczność, iż powódka, z uwagi na wiek nie może samodzielnie prowadzić gospodarstwa rolnego.

W skardze kasacyjnej pozwany, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.

Zdaniem pozwanego, skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd drugiej instancji naruszył art. 89 i art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i nie zrealizował funkcji rozpoznawczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wykazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., a więc, że w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Sam zarzut oczywistego nawet naruszenia przepisu prawa, nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, bowiem mimo oczywistego nawet naruszenia przepisu wyrok może być prawidłowy. Konieczne jest zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych

wątpliwości i w wyniku tego wydał oczywiście błędny wyrok (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004/6/100, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżący nie przedstawił przekonującej argumentacji jurystycznej na poparcie twierdzeń zawartych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a uzasadnienie tego wniosku sprowadza się w istocie do kwestionowania wykładni i zastosowania w sprawie art. 119 ust. 2 i art. 89 pkt 1 - 3 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz ogólnego zarzucenia Sądowi drugiej instancji niezrealizowania funkcji rozpoznawczej, bez wskazania naruszonych w ten sposób przepisów prawa i bez wykazania, że naruszenie miało charakter oczywisty i doprowadziło do wydania oczywiście błędnego wyroku.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

aj

l.n